

FÆLLESSKAB OM EVANGELIET I MISSION

Netværk for Missionale Menigheder

Nogle gange er det nødvendigt at stoppe op og give vores vaner og forestillinger et kritisk serviceeftersyn: Hvad er egentlig formet af Guds ord og Guds ånd – og hvad er noget, tidens ånd, kultur eller tradition har ’lagt ovenpå’?

I Netværk for Missionale Menigheder (NMM) oplever vi, at vi i vores del af kirken har brug for at genopdage nogle stærke, enkle bibelske grundsandheder om tre kerneelementer:

- **Evangeliet**, det vil sige budskabet om Gud, hvem han er, hvad han har gjort, og hvad det betyder.
- **Fællesskabet** af kristne, det vil sige kirken, og livet som discipel i tjeneste for Gud.
- **Mission**, som er det livskald, Gud har givet os.

Det er også disse tre elementer, dette hæfter drejer sig om.

Det er langt fra en fyldestgørende beskrivelse eller en bibelteologisk afhandling. Blot et forsøg på at sige noget

vigtigt i en enkel og lettilgængelig form med et minimum af tekst.

Vi forestiller os, at hver model og de ledsagende tekster og henvisninger kan fungere både som en huskeliste, et afsæt for en mere dybtgående undervisning, og et oplæg til samtale i menighederne: *Hvad betyder det for os, helt konkret?*

Her og der har vi sat tingene på spidsen for at gøre pointen klar – det håber vi, at brugerne af hæftet vil bære over med ...

Hvis hæftet kun bliver til en intellektuelt stimulerende øvelse for de særligt interesserede, er vores arbejde spildt.

Vi beder om, at Helligånden må skabe den vækkelse, fornyelse og handling, vi har så desperat brug for – af Guds nåde, til Guds ære og mennesker til gavn og glæde.

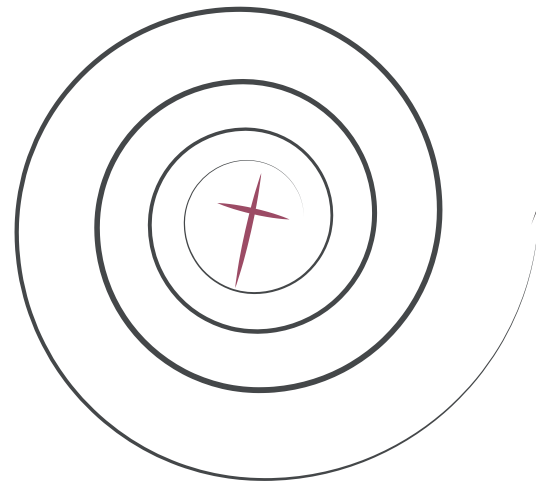
På vegne af NMM,
Claus Grønbæk, Peter Techow, Kim Hjermand, Jens Lomborg og Manuel Vigilius

-
- Det, Jesus gjorde på korset, er centrum i 'de gode nyheder' fra Gud - evangeliet. Alt i evangeliet har i en vis forstand en relation til korset
 - Samtidig peger korset 'ud af', det har vidtrækkende konsekvenser for alt i livet og i verden.
 - Evangeliet handler både om, hvem Gud er, hvad han egenhændigt og fuldstændigt har gjort for at frelse mennesker, og hvad det betyder for verden og for mig.

Luk 4,18-21; Luk 8,1; Rom 1,16-17; Ef 2,8-9; Kol 1,12-23; 2 Pet 1,3-4

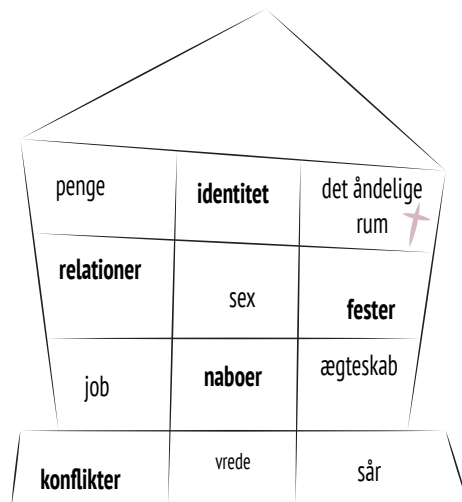
EVANGELIET = KORSET ALENE

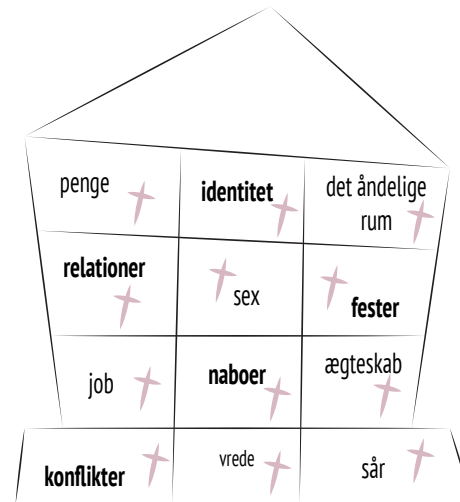
EVANGELIET - MED KORSET I CENTRUM

- Faren for at leve et opdelt liv ligger os nær:
- Det kristne budskab, evangeliet, bliver isoleret til et særligt åndeligt 'rum' i vores liv. Resten af tilværelsen leves som alle andre – og mange kristne tror, at dét er frihed.
- Men evangeliet ændrer alt: Mit syn på mig selv, på andre, på alle livets forhold.
- Det kristne liv er en befrielseskamp, hvor evangeliet bringes ind i alle mit livs forhold og sætter mig fri fra at være bundet af synd og afguder. Denne befrielseskamp foregår hver dag og varer hele livet.

Joh 8,31-32 + 36; Rom 6,1-11; Gal 5,13-18; Ef 4,22-24; Fil 1,27; Jak 1,25; 1 Joh 1,7

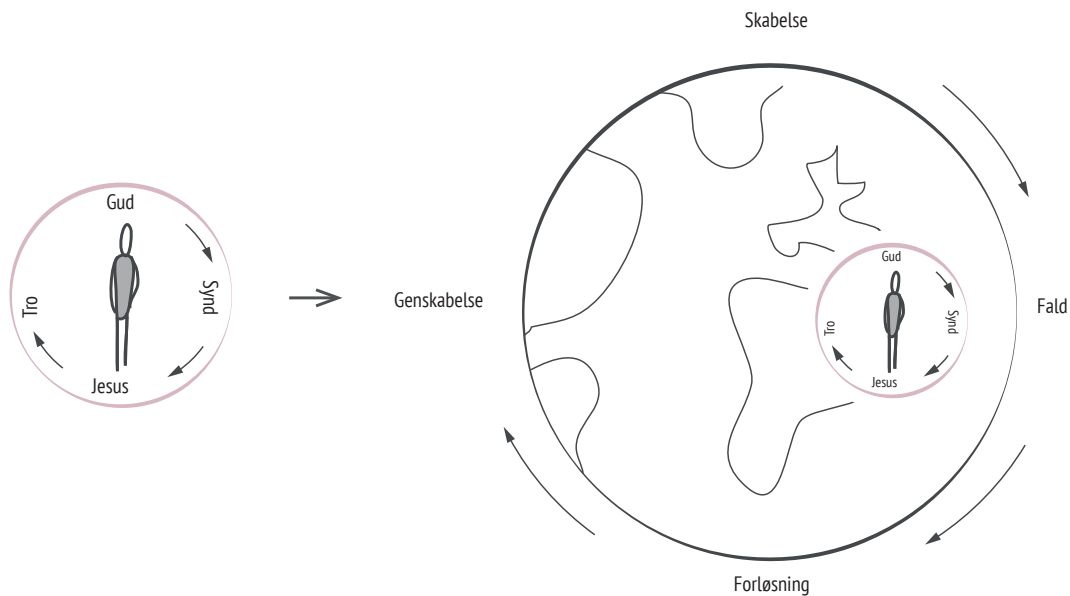
TRO = ET SÆRLIGT ÅNDELIGT RUM

TRO = ALLE LIVETS FORHOLD

- Der er i vores natur og kultur en fare for enten individualisme ('Hvordan klarer JEG mig?') eller kollektivism og ansvarsforflygtigelse ('Der er noget galt med VERDEN – nogen må gøre noget!')
- Der findes 'kristelige' varianter af begge fænomener - henholdsvis åndelig selv-optagethed, hvor evangeliet kun handler om MIN frelse; og kollektivism, hvor frelse kun handler om at redde verden.
- Men Guds redningsaktion handler BÅDE om min frelse OG om Guds plan for menneskeheden, ja, for hele den verden, han har skabt

Joh 3,16-17; 2 Kor 5,19; Rom 8,22-24a; Åb 21,1+5

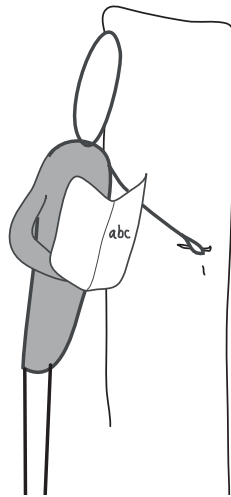

FRELSESPLANEN = MIN FRELSESHISTORIE

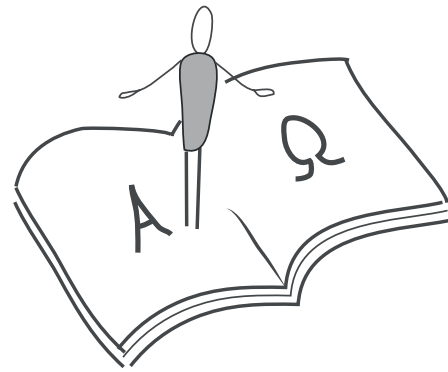
**FRELSESPLANEN = GUDS FRELSE
- FOR MIG OG HELE VERDEN**

-
- Vi kommer let til at reducere evangeliet til en måde at KOMME IND I Guds Rige. En slags børnelærdom.
 - Men evangeliet er mere: Det er også det, som vi har brug for til at leve det kristne liv og vokse i tro og efterfølgelse.

Rom 12,2; 1 Kor 15,1-3; Kol 1,3-6; Kol 2,6; Jak 1,25; 2 Pet 1,3-11

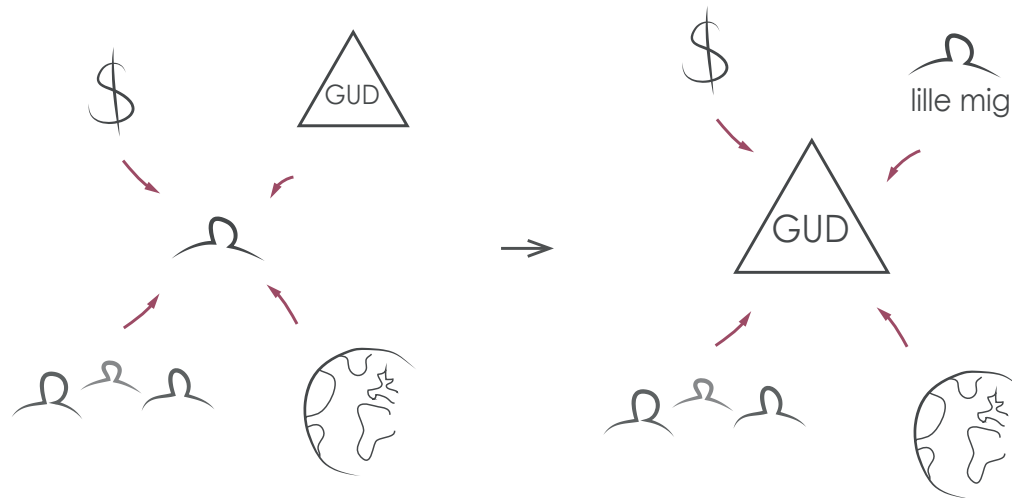
EVANGELIET = TROENS ABC

EVANGELIET = TROENS A-Å

-
- Vi har en medfødt og syndig tendens til at sætte os selv i centrum og reducere Gud til en 'lille hjælper', der skal gøre mit liv bedre.
 - Bibelen fortæller os, at Gud er i centrum, og at vores liv dybest set handler om at ære ham.
 - Det er i virkeligheden et evangelium – et glædeligt og befriende budskab om Gud og livet som menneske.

Rom 11,36; 1 Kor 10,31; Åb 4,11; Åb 5,13; Es 43,7

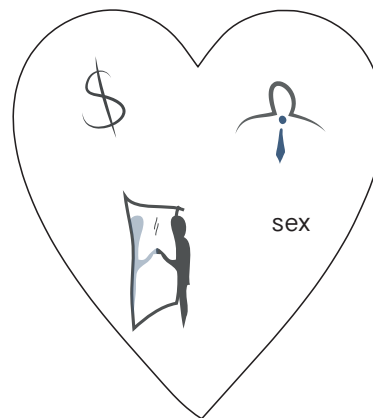
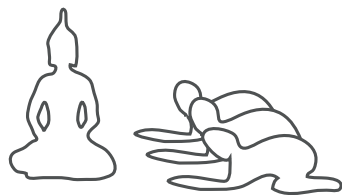

GUD ER EN DEL AF MIT LIV, MIN HISTORIE

JEG ER EN DEL AF GUDS HISTORIE

- Vi har det med at definere synd som 'at have gjort noget, som er forbudt' eller 'at have undladt at gøre noget, som er påbudt'. Det fører let til overfladisk syndserkendelse, overfladisk befrielse og moraliserende kristendom.
- Guds ord går dybere: Synd er, at vi ikke tror på ham. Synd er i sin rod, at vores hjerte er vendt mod nogen eller noget andet end Ham:
- 'En Gud vil sige det, hvoraf man venter sig alt godt, og som man tager sin tilflugt til i al nød. At have en Gud er altså ikke andet end af hjertet at stole på ham og tro ham.... Hjertets tillid og tro frembringer både Gud og afgud.' (Martin Luther)
- 'Vores hjerter er afgudsfabrikker' (Jean Calvin). Hvis vi virkelig vil hjælpe mennesker, må vi i kærlighed gå til ondets rod i hjertet, afdække dets vantro og afguder, kalde til bekendelse, og forkynde evangeliet om Jesus, så det skaber omvendelse og tro på Gud.

***5 Mos 5,6-7 + 6,4-5; Jer 10,1-16; Ez 6,1-7; Ez 7,19-27;
Mark 7, 21-23; Kol 3,5; 1 Joh 5,21***

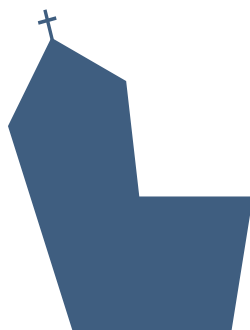

AFGUDER ER FYSISKE GENSTANDE,
SOM PRIMITIVE FOLKESLAG TILBEDER

AFGUDER ER ALT DET, VI SER HEN TIL
I VORES HJERTE OG STOLER MERE PÅ, END GUD

- De fleste af os danskere forbinder 'kirke' med en bygning eller en organisation.
- Ifølge Bibelen er kirken = fællesskabet af KRISTNE MENNESKER, der bekender Jesus som herre og tror på, at han er deres og verdens frelser. Kirken er bygget af 'levende sten'.
- Vi GÅR ikke i kirke – vi ER kirke. Vi er kaldet ind i et livsfællesskab med hinanden som brødre og søstre.

1 Pet 2,4-5 + 9-10; 1 Kor 3,16-17; 2 Kor 6,16; Ef 2,20-22; 1 Tim 3,15

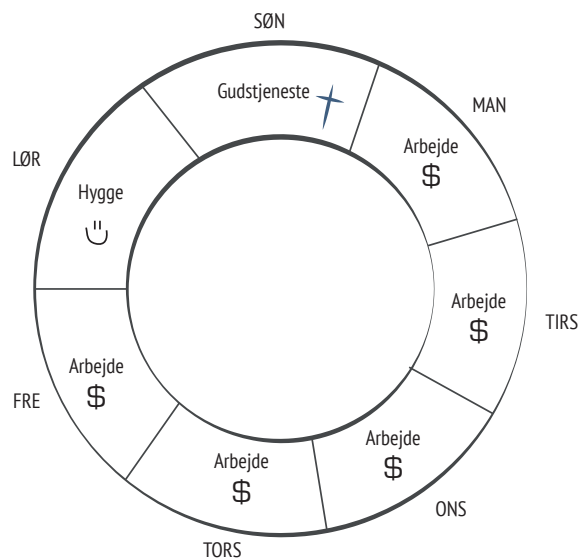
KIRKE = BYGNING

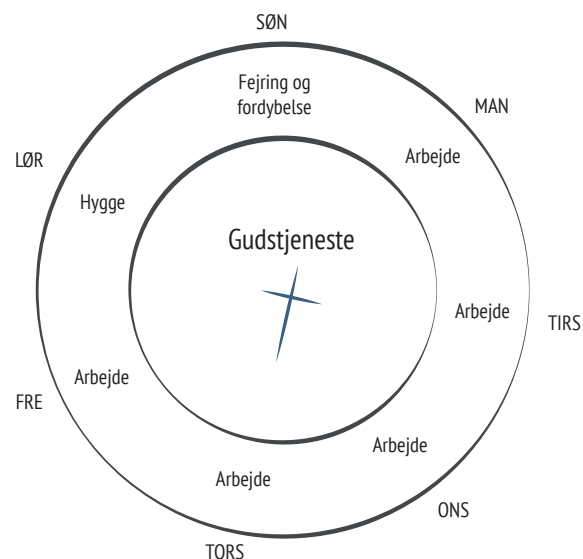
KIRKE = FÆLLESSKABET AF TROENDE

-
- Gudstjeneste er ikke udelukkende noget, der foregår en time eller to søndag formiddag.
 - Gudstjeneste omfatter hele vores liv, alle ugens dage.
 - Hvad vi gør, gør vi for Gud, også når vi vasker op, tager på job, tager os af vores børn og hygger med vennerne.

Rom 12,1; 1 Kor 10,31; Kol 3,17

**GUDSTJENESTE =
SØNDAGSAKTIVITET I EN KIRKEBYGNING**

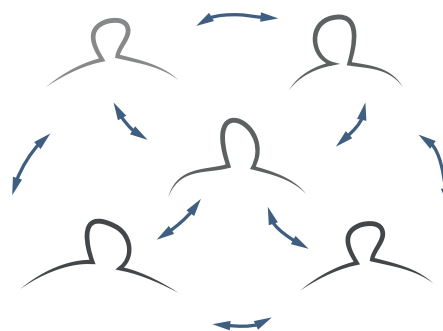
**GUDSTJENESTE =
LIVET HVER DAG, HELE UGEN**

- Proklamation og undervisning i Guds ord skal stå centralt, når menighederne samles i de 'store' fællesskaber.
- Men vores samlinger bør ikke udelukkende være envejskommunikation fra én eller to personer med én særlig nådegave. Der er brug for, at flere nådegaver kommer i brug, især i de mindre fællesskaber.
- Frem for kun at spørge 'Er der nu noget til mig i dag?', er der brug for, at vi også spørger: 'Hvad kan JEG bidrage med til fællesskabet? Hvad minder Gud mig om?'
- Så tror vi, at Gud sørger for, at der vil være rigeligt til alle!

1 Kor 12,7-11; 1 Kor 14,26; Ef 4,11-13

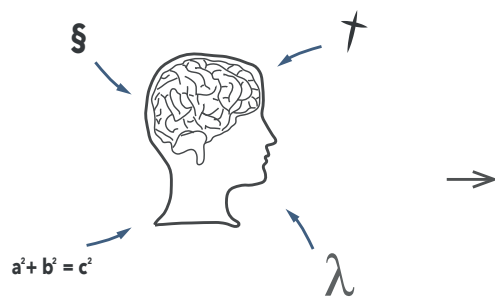
**SAMMENKOMSTER =
ENVEJSKOMMUNIKATION**

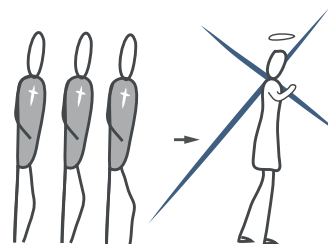
**SAMMENKOMSTER =
FLERE NÅDEGAVER I BRUG**

-
- Vi lever i et samfund og en kirkelig tradition, der sætter kundskab højt.
 - Kundskab om Gud og hans ord er også afgørende vigtige, men målet med kundskab er ikke blot INFORMATION, det er også TRANSFORMATION: et liv i modning og vækst gennem en personlig relation til Jesus.
 - Det er ikke nok at vide – vi må også leve og handle i tro.

Mt 4,19; Mt 10,38; Joh 13,15; Jak 1,22-25; 1 Pet 2,21

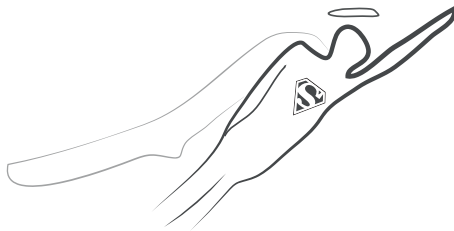
**DISCIPELSKAB = AT LÆRE
OG BLIVE KLOGERE PÅ GUD OG BIBELEN**

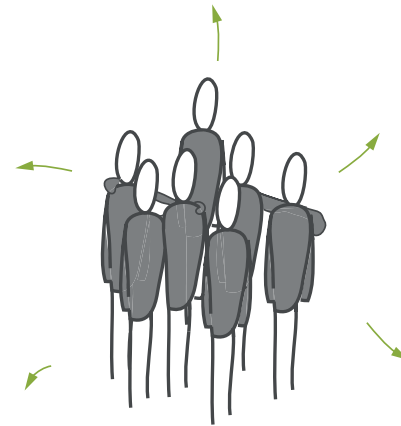
**DISCIPELSKAB = AT LEVE
MED JESUS OG FØLGE HAM**

-
- Nogle kristne har en særlig nådegave til at evangelisere, men:
 - Alle kristne er kaldet og sendt af Gud til verden for udbrede hans rige.
 - Det er ikke et soloprojekt for de særligt kaldede: Vi er kaldet som fællesskaber til at 'gå sammen', lige som disciplene altid blev sendt ud sammen med andre disciple.

Præd 3,12; Mark 6,7; Joh 20,21; 1 Pet 2,9-10; Fil 1,5 + 27; Joh 17,20-23

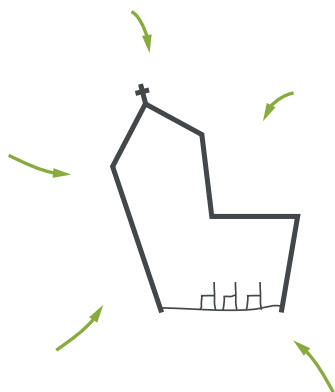
MISSION = EN SOLODISCIPLIN

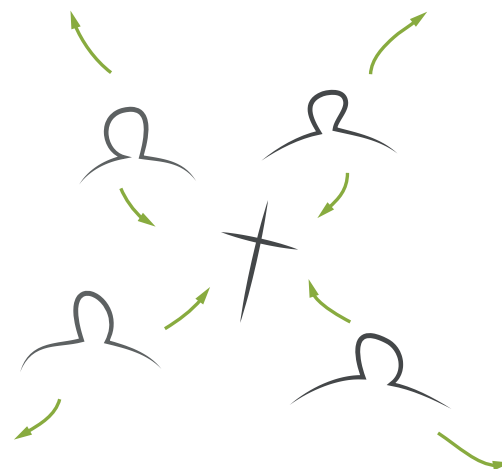
MISSION = EN HOLDSPORT

- Vi kan let tænke, at mission udelukkende handler om at tiltrække og samle mennesker til vores arrangementer – og så “holde på dem” så godt som muligt.
- Men Jesus sagde ikke: “Gå ud og byg kirker og fyld dem med mennesker.” Han sagde: “Gå ud og vind disciple, døb og lær dem.”
- Mission handler både om at sige KOM – og GÅ, om at SAMLE og SENDE. Om at menigheder vokser – og nye plantes.
- Vores succeskriterium må ikke være, hvor mange kristne, vi kan samle til vores arrangementer, men hvor mange der bliver frelst, oplært og sendt.

Matt 28,18-20; ApG 1,8; ApG 13,1-3; Rom 10,14-15; Ef 6,15; Åb 22,17

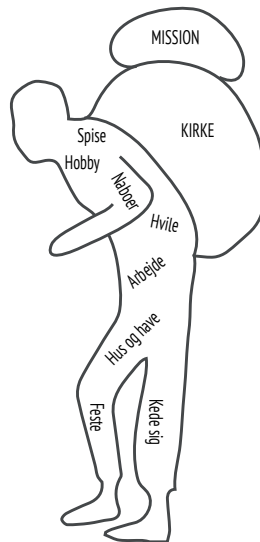
MISSION = KOM-OG-BLIV

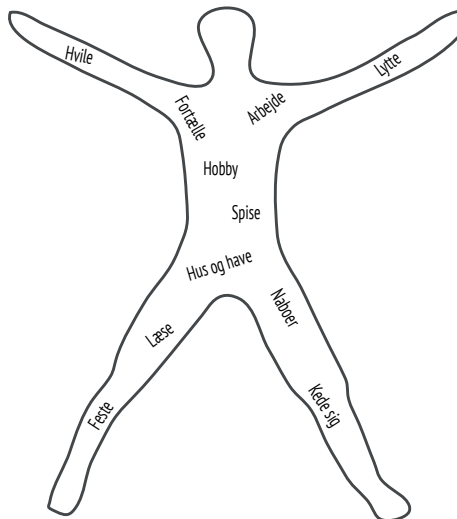
MISSION = KOM-LÆR-GÅ

- De fleste af os lever et liv, der er fyldt op med gøremål og planlægning.
- Kirke (og, hvis man er særligt ihærdig: mission) bliver en ekstra aktivitet, der skal presses ind og lægges oven på alt det andet – en byrde og en dårlig samvittighed.
- Men kirke er ikke først og fremmest en AKTIVITET – det er en IDENTITET.
- Mission er ikke et punkt på to do listen – det er noget, vi ER i, når vi spiser, hviler, græder, griner, arbejder, og laver sport sammen med dem, som endnu ikke kender Gud.

ApG 2: 41-47; 1 Kor 9, 19-23; 1 Kor 10,31-33; Kol 4,5-6; 1 Pet, 15-16

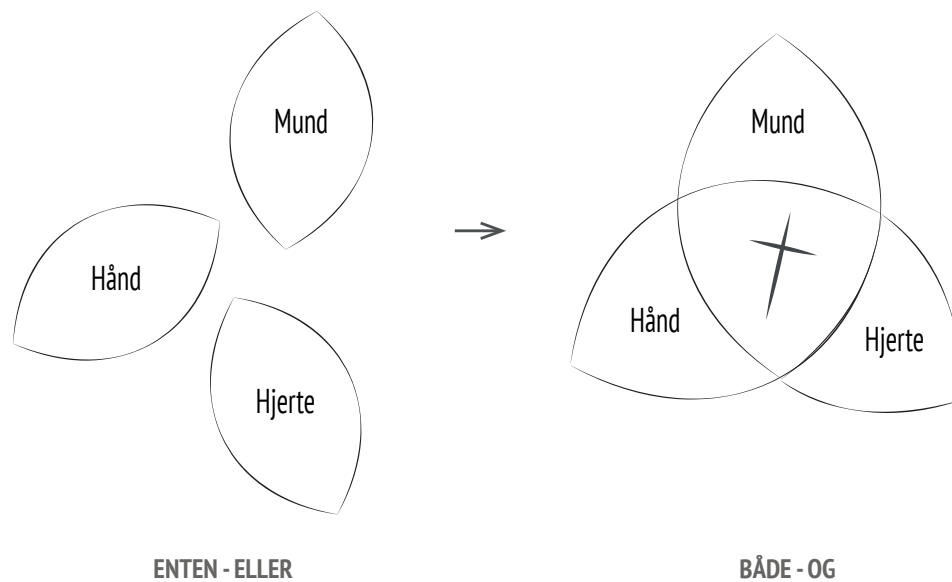
KIRKE OG MISSION = GØRE

KIRKE OG MISSION = VÆRE

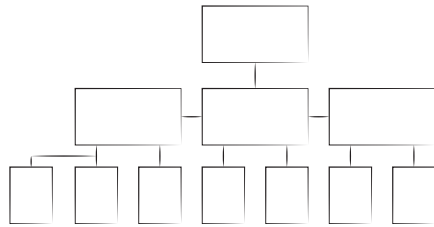
- Nogle siger: 'Mission handler helt klart om at evangelisere og fortælle folk om Gud, for troen kommer af det, som høres' (Mund).
- Andre siger: 'Nej, vi skal først og fremmest hjælpe mennesker konkret – for Jesus kalder os til at hjælpe vores næste, og vores handlinger taler højere end vores ord' (Hånd).
- Andre igen siger: 'Nej, vi skal først og fremmest interessere os for og elske mennesker – det er dét, Jesus kalder os til, dét er respektfuldt – og så skal interessen for Gud nok komme' (Hjerte).
- Hvis mennesker skal komme til tro, skal der sættes ord på evangeliet. Men det er ikke et enten-eller: Guds ord kalder os til at bruge BÅDE'mund, hånd og hjerte for at vinde mennesker.

***Mt 5,13-16; Rom 10,17; 1 Joh 3,18; Gal 6,10; 1 Thess 3,12;
Ef 2,10; Tit 2,14; Tit 3,14; 1 Pet 2,12***

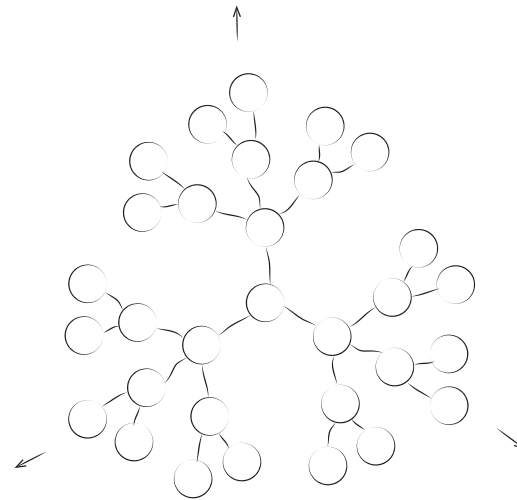

-
- Kirken er ikke først og fremmest en organisation, der skal 'fungere' med opgaver, som skal løses.
 - Den er en organisme med fælles DNA og fælles mål: At vokse - til Guds ære.
 - Jo stærkere DNA og jo tættere båndene mellem hvert med-lem – jo stærkere og mere levedygtig er organismen.

Ef 4,16; Rom 12,4-5; 1 Kor 12,12-13 + 26-27

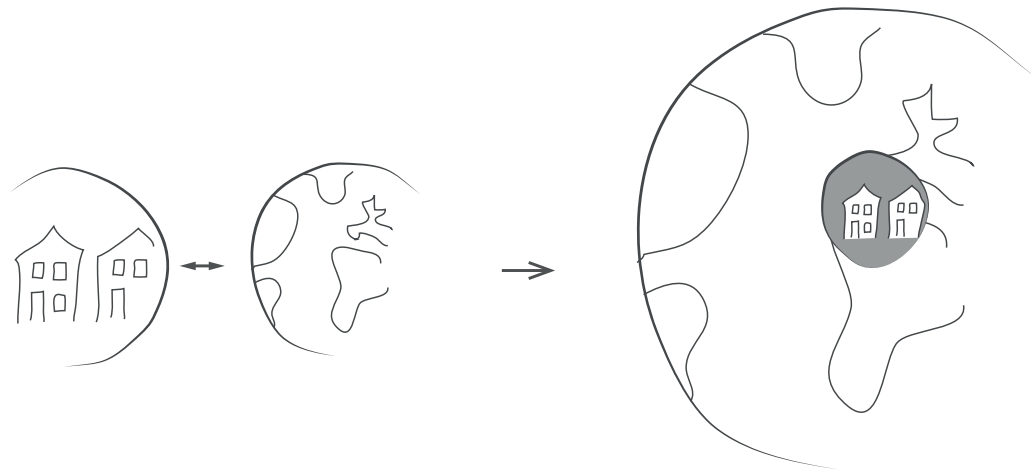
ORGANISATION

ORGANISME

- Nogle siger: Mission handler først og fremmest om at sende missionærer til unåede folkeslag.
- Andre siger: Vi skal først gå til vores egne, og der er virkelig brug for en genkristning af Danmark.
- Det er ikke en modsætning – for de to former for mission er uløseligt forbundet.
- Jesus kalder os til BÅDE at være i mission dér, hvor vi er, OG til at tage ud til fremmede lande, hvor budskabet om ham er ukendt, indtil evangeliet er formidlet til alle nationer og folkegrupper.

Matt 24,14; Matt 28,19; ApG 1,8; 1 Pet 2,12

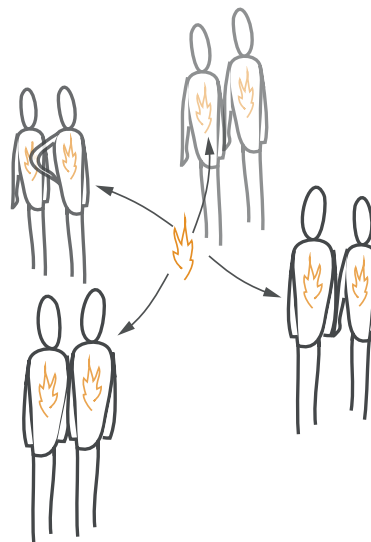
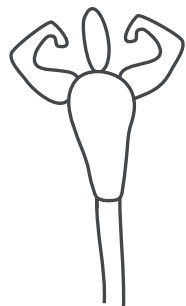

ENTEN LOKAL - ELLER GLOBAL

GLOKAL

- Vi har let ved at fokusere på egne ressourcer og kræfter - og blive hovmodige eller mismodige.
- Men Guds mission er umulig, hvis vi arbejder i vores egen kraft.
- Det er en opgave, der kun er mulig, når vi arbejder i hans ånds udrustning og i bevidstheden om, at vi er fuldstændigt afhængige af ham, for hvem alt er muligt.
- Til gengæld er endegyldig sejr garanteret, og Gud får æren.

***Luk 4,1; Luk 24,49; Joh 16,7-8; ApG 1,8; ApG 4,31; ApG 8,29;
ApG 19,21; 1 Kor 12,9-10; Fil 4,13***

MISSION - SÅ LANGT VORES EVNER RÆKKER

MISSION - I ÅNDENS KRAFT OG UDRUSTNING

KONTAKT

Netværk for Missionale Menigheder

Leifsgade 33, 7.

2300 København S

info@kbhkirken.dk